

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra Drøm og Virkelighed

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069294144/facsimile.pdf> (tilgået 05. december 2021)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Haanden, gamle trofaste Ven,* raabte min Onkel, »og hjælp mig at helligholde en lille Fest til min herlige Datters Ære.» – Han kaldte paa sin Tjener, der havde erhvervet sig et eget Talent til at udrette Alting efter sin Herres Ønsker, og meget snart var et festligt lille Bord dækket, og en nydelig Anretning bragt tilveie.

Da nu min Onkel, Vilhelm, den gamle G. og jeg sad sammen ved Desserten, og den ypperlige Viin havde aabnet vore Hjerter, spurgte jeg Vilhelm, hvoraf han vidste, at Laura var hos Lise? – »Det synes virkelig,* sagde jeg smilende, »som om Du var min Kones Fortrolige.* – »Saamænd,* svarede han: »En Confidents utaknemmelige Rolle har jeg rigtig spillet her i Huset. Baade Mand og Kone have ladet mig gaae deres Ærinder, uden at være mig meget hengivne for min Umage. Ogsaa maa jeg tilstaae, at jeg just ikke staaer med Palmer i Hænderne ved denne Leilighed.* Paa vore indstændige Bønner tog han Ordet og sagde:

»Hvad jeg har at fortælle, begynder med et Slags Skriftemaal: Du veed selv, Julius, og Du veed det af min egen Mund, at jeg elskede Din forlovede Brud, og fandt det afskyeligt, at hun skulde binde sin Skjæbne til Din, uden at vide den Forbindelse, hvori Du levede med en Anden. I min Fortvivelse herover, havde jeg, uden dog egentlig at have nogen Plan, en Samtale med Laura, hvori jeg halvveis tilstod hende min Kjærlighed, og i det Anfald af Skinsyge, som hendes Ord ved denne Leilighed opvakte hos mig, fortalte jeg hende Din Ungdoms Historie, som Ingen kjendte bedre end jeg, der allerede dengang var Din Fortrolige. Men neppe var denne Beretning undsluppen mine Læber, før jeg inderlig fortrød hvad jeg havde gjort, thi Synet af Lauras Smerte derover hævnede i dette Øieblik den Synd jeg havde begaaet mod min Ungdomsven. Et Par Dage efter sagde hun til mig at hun med egne Øine vilde see Dine Børn og deres Moder. Jeg forestillede hende, hvilket Optrin et Besøg af hende vilde forvolde i Lises Tilflugtssted, hvilket Indtryk en saadan Begivenhed vilde gjøre paa Dig. Hun svarede, at hun naturligviis vilde være ukjendt. »Vi have her i Huset,*» sagde hun, »en Sømandsdragt, som min Fætter i sin Opvæxt har brugt paa en Maskerade. Den kan jeg let forskaffe mig ganske ubemærket.*» En hemmelig Gang med Laura var alt for piquant for mig, til at jeg skulde forsømme en saadan Leilighed. Vi aftalte altsaa det Fornødne, og næste Aften fulgte jeg hende i hendes Forklædning ud til Lise, hos hvem jeg udgav mig for en yngre Læge,